

«...Ἐν καρδίᾳ καλῇ
καὶ ἀγαθῇ ἀκού-
σαντες τὸν λόγον,
κατέχουσι καὶ καρ-
ποφοροῦσιν ἐν ὑ-
πομονῇ».

(Λουκ. 8, 16)

«...Ἴνα φροντίζωσι
καλῶν ἔργων προ-
στασθαι οἱ πεπι-
στευκότες τῷ Θεῷ».

(Τίτ. 3, 8)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ :

ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Β'

ΑΘΗΝΑΙ, 17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954

ΑΡΙΘ. 42 (77)

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΣΠΟΡΟΥ

Ἀναγνώσται : Λουκ. 8, 5-15

Ποῦ πλῆθος ἔτρεχε ν' ἀκούσῃ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πολλοὶ ἀπὸ περιμέγεια, ἄλλοι ἀπὸ θαυμασμόν, ἄλλοι ἀπὸ προσωρινὸν ἐνδιαφέρον καὶ ἄλλοι μὲ τὴν διάθεσιν νὰ ἐφαρμόσουν στὴν ζωὴν των τὰ διδάγματα τοῦ γλυκοῦ Γαλιλαίου. Μιὰ μέρα, ποῦ εἶχε μαζευθῆ γύρω Του ἓνα τὸσον πολυπλοικὸν πλῆθος, στὴν ἀκρογιαλιὰ τῆς λίμνης Γεννησαρέτ, ἐκάθησεν ὁ Κύριος μέσᾳ εἰς τὸ πλοῖον τοῦ Πέτρου καὶ εἶπε τὴν ὥραιαν αὐτὴν παραβολὴν τοῦ Σπόρου :

«Ἐνας γεωργὸς ἐβῆκε νὰ σπείρῃ στὸ χωράφι του σιτάρι. Ἀπ' τὸν σπόρο ποῦ ἔρριχνε, ἓνα μέρος ἔπεσε κοντὰ στὸν δρόμον' καὶ τὸ κατεπάτησαν οἱ διαβάται, καὶ τὰ πουλάκια ἤλθον πενικασμένα καὶ τὸ ἔφαγαν. Ἄλλο μέρος ἔπεσε πάνω σὲ πέτρα' καὶ μόλις ἐφύτρωσε, ξερᾶθηκε, γιατί δὲν εἶχε ὁρσιὰ. Ἐνα μέρος ἀπ' τὸν σπόρο ἔπεσε μέσᾳ στ' ἀγκάθια' καὶ μεγάλωσαν μαζί μὲ τὸ σιτάρι τ' ἀγκάθια καὶ τὸ ἐπνίξαν. Καὶ ἓνα ἄλλο μέρος ἔπεσε στὸ καλὸ τὸ χῶμα' καὶ

ἐφύτρωσε καὶ ἔδωκεν ἑκαταπλασίον καρπὸν».

Ὅταν ἔφυγε τὸ πλῆθος καὶ τὸ βράδην ἔπῃγε μὲ τοὺς μαθητὰς Του ὁ Κύριος νὰ ξεκουρασθῆ σ' ἓνα φιλικὸ Του σπίτι, Ἐκεῖνος ὁ ἴδιος τοὺς ἐξήγησε τὴν παραβολὴν τοῦ Σπόρου.

«Ἀκούστε σεῖς-τοὺς εἰπε-τὴν σημασίαν αὐτῆς τῆς παραβολῆς : Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ Πατέρας μου εἶναι ὁ γεωργός. Καὶ ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποῦ μοιάζουν μὲ τὸ μέρος τοῦ χωραφιοῦ ποῦναι κοντὰ στὸν δρόμον' αὐτοὶ ἀκοῦνε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, μὰ ἔργεται ὁ διάβολος καὶ τὸν ἀ-

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Κάθισμα. Ἦχος Α'.

Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῆ ἀστραπῆ τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου ἐγένοντο, κηρύττοντος Ἰναξί τὴν Ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην' Σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

φαιρῆ ἀπ' τίς καρδιῆς των, γιὰ νὰ μὴ πιστεῦσουν καὶ σωθοῦν. Ἄλλοι μὲ χαρὰν δέχονται τὸν λόγον, θταν τὸν ἀκούσουν' μὰ δὲν ἔχουν ρίζαν' γιὰ λίγο πιστεῦσούν, μὰ στὸν καιρὸν τῆς δυσκολίας ἀποστατοῦν. Ἄλλοι πάλιν, ἀπ' οὐ ἀκούσούν, δὲν ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ ἐκτελέσούν, ὅσα ἤκουσαν, γιατί φροντίδες καὶ πλοῦτη καὶ ἡδονῆς τῆς ζωῆς τοὺς παρασύρουν καὶ πνίγονται καὶ δὲν

φέρουν κανένα αποτέλεσμα. Μὰ ὑπάρχει καὶ τὸ καλὸ χῶμα· αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ ἀκούουν μὲ καλὴν διάθεσιν τὸν λόγον καὶ τὸν κρατεῖν μέσα στὴν καρδιά των καὶ καρποφοροῦν μὲ ὑπομονήν.

*

Χριστιανέ! Τί νοιώθεις; Σὲ ποῖν ἀπ' αὐτὲς τίς τάξεις τῶν ἀνθρώπων ἀνήκει; Ἡ καρδιά σου εἶναι σὰν τὸ πατημένο χωράφι; Εἶναι σὰν τὴν πετρώδη γῆν; Εἶναι σὰν τὸν ἀργασθοπαρμένον τόπον; Ὅτι καὶ ἂν σοῦ συμβαίη ἀπ' αὐτά, ὑπεύθυνος εἶσαι μονάχα σὺ καὶ πρόσεξε καλὰ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν. Σὺ φταῖς καὶ κανένας ἄλλος!

Φρόντισε νὰ μάθης καλὰ τὸν ἑαυτὸν σου· κί' ὅταν ἀνακαλύψῃς τί εἶναι ἐκεῖνο, ποὺ σὲ κάνει νὰ μὴ μπορῆς νὰ καρποφορήσῃς, δηλαδὴ νὰ ζήσῃς ὅπως σὲ διδάσκει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, τότε ἀποφάσισε νὰ πολεμήσῃς αὐτὴν τὴν αἰτίαν. Κάμε ὅ,τι θὰ ἔκαμες, ἂν εἶχες ἕνα πραγματικὸν χωράφι. Βάλε φράχτην εἰς τὴν ψυχὴν σου, τὴν μετάνοιαν καὶ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ.

Σκάψε βαθειὰ καὶ βγάλε τίς πέτρες τῶν παθῶν ἀπ' τὴν ψυχὴν σου καὶ ζήτησε τὸν ἴδιον τὸν Χριστὸν νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτὴν βοηθῶς σου. Ξερίζωσε τ' ἀγκάθια τῶν φροντίδων καὶ τῶν ἀμαρτωλῶν σου ἡδονῶν, μὲ τὴν προσήλωσίν σου εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ αἰώνιον σου μέλλον. Ὅτι καὶ ἂν εἶσαι, θὰ γίνῃς χωράφι καλλιεργημένο, κατ'ἀλλῆλο γιὰ νὰ καρποφορήσῃ καὶ σὲ σὲνα ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

Μὰ καὶ ἂν νοιώθῃς, πὼς εἶσαι καλλιεργημένος καὶ πὼς πράγματι καρποφορεῖς, μὴ μείνῃς μὲ δεμένα χέρια, μὴ ἀποκοιμηθῇς. Πάντα νάσαι ζυπηνητὸς καὶ νὰ προσέχῃς τὸν ἑαυτὸν σου, πάντα νὰ καλλιεργῆς τὴν ψυχὴν σου μὲ τὴν μελέτην καὶ μὲ τὴν προσευχὴν, πάντα νὰ τροφοδοτῆς τὴν ζωὴν σου μὲ τὴν χάριν τῶν μυστηρίων. Πρόσεξε, γιατί ἂν κοιμηθῇς ἐσὺ, ὅσον κί' ἂν εἶσαι καλλιεργημένος καὶ ὅσον κί' ἂν τώρα καρποφορῆς, ὁ ἐχθρὸς σου, ποὺ πάντα ἄγρυπνος σὲ κατατρέπει, θὰ εὐρῇ εὐκαιρίαν νὰ σὲ βλάψῃ, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῇς.

ΤΟ "ΑΡΚΕΤΟΝ ΤΗ ΗΜΕΡΑ,,

(Ἐξὸδ. 16, 16-21)

Ἄξιον σημειώσεως εἶναι, ὅτι ὁ Θεὸς παρήγγειλε διὰ τοῦ Μωϋσέως πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς τὴν ἔρημον νὰ φροντίζουσιν νὰ συλλέγουν ἀπὸ τὸ «μάννα» μόνον ὅσον ἔχρηάζοντο διὰ τὴν διατροφήν μιᾶς ἡμέρας, πλὴν τῆς παραμονῆς τοῦ Σαββάτου, ὅποτε ἔπρεπε νὰ μεριμνήσουν καὶ διὰ τὴν ἐπομένην ἡμέραν, καθ' ἣν πᾶσα ἐργασία ἦτο ἀπηγορευμένη. Πᾶν ὅ,τι θὰ ἐπερίσσειεν ἀπὸ τὸ ἄρκετον διὰ μίαν ἡμέραν, θὰ ἐσῆπτο καὶ θὰ ἐγέμιζεν ἀπὸ σκόληκας. Τοῦτο δὲ καὶ συνέβη εἰς μερικὸς πλεονέκτας, ποὺ ἠθέλησαν νὰ κάμουν τὸν ἔξυπνον καὶ νὰ παρακούουσιν εἰς τὴν ἐντολήν αὐτὴν. Ἐμάζευσαν περισσότερον μάνναν, διὰ νὰ ἐξασφαλισθοῦν καὶ διὰ τὴν

ἐπομένην—ἄλλοι διότι ἐφοβήθησαν μήπως σταματήσῃ ἡ παροχὴ του καὶ ἄλλοι διότι θὰ ἦθελαν νὰ μὴ κουρασθοῦν καὶ τὴν ἐπομένην—, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ περιπλέον ἐσπίσσε καὶ ἐσκόληκισας.

Θέλει ὁ Θεὸς πρὸς Αὐτὸν νὰ εἶναι ἐστραμμένη ἡ πίστις μας καὶ ἡ ἐλπίς μας· δὲν ἐγκρίνει τὰ ἀνθρώπινα τεχνάσματα καὶ τὴν ἀνισότητά, ποὺ δημιουργοῦν μεταξὺ τῶν μερικῶν ἀνθρώπων, εἰς τὰς κρισίμους στιγμάς, μὲ τὴν ὑπερβολικὴν τὸν προβλεπτικότητά.

Αὐτὸ τὸ ἴδιον μᾶς εἶπε καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ Εὐαγγέλιόν Του: «Μ ἡ ε ρ ι ν ἡ τ ε τ ῆ ψ υ χ ῆ ὑ μ ὶ ν τ ῖ φ ἄ γ η τ ε ἡ τ ῖ π ῖ τ ε, μ ἡ δ ε τ ῶ σ ῶ μ α τ ι

Λειτουργία τοῦ Πάσχα.

Ύμνος ἠ' α' πα 92

Λόγος χ' Ἄναζητήσω ὁ Θεός, ἡ διασωρησθήτωσαν
οἱ ἔθροισ αὐτοῦ, ἡ φυγέτωσαν ἀπὸ τοῦ

σω πα αυ τσοι μι σοντειων τον Πασχα ι ε ρον η μην

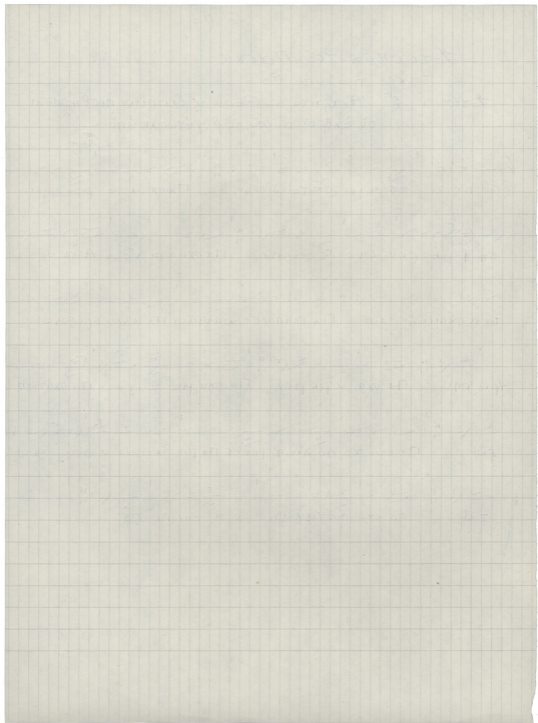
ση η με ρον α να δε δει ιται Πασχα ιρι νσον Α γι ον

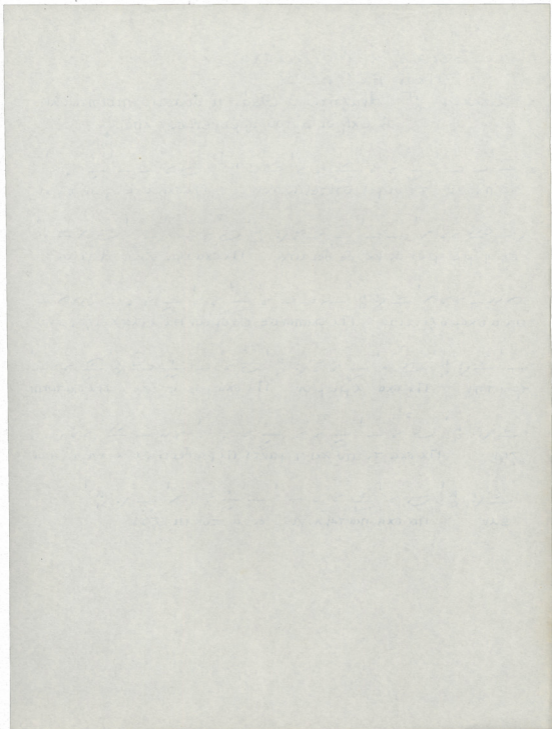
πα α σα μι ζι ιον Πα σα πα σε βα σμι ον Πα α σα χρι σοι ο λι

τρω της Πα σα α μω μον Πα σα με ε γα Πα σα τω πε

ζων Πα σα το πι λαι η μι ντε Πα ρα δε ι σε α νοι οιοι

ει αν πα σα παν ται α γι α α ζον πι ζος

[The page contains extremely faint, illegible handwriting on lined paper. The text is mostly obscured by the grid lines and low contrast. Some faint words like "MA" and "19" are visible.]

On the subject of the ...
provision of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

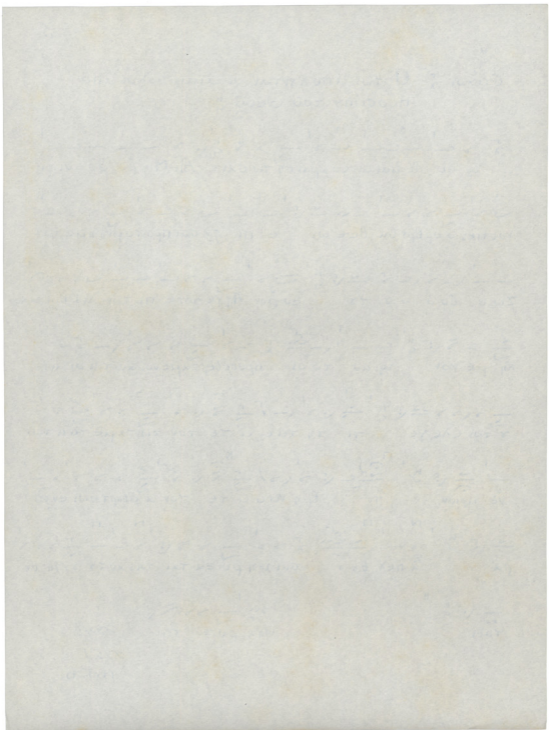
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

Στιχηρά του Πάσχα.

Ύμνος Α' α' πα 22

Στίχοι. ξ 'Αναζητήτω ὁ Θεός, ἐν δικαιοσορπισθήτωσαν
οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, ἐν θυγέτωσαν ἀπὸ ξ ε ε ι
ἠρὸ σωπσ α υ

ξ τσ οἰ με σσν τει α υ τ ο ν Π α σ χ α ε ε ρ ο ν η μιν σ η η με ρ ο ν

ξ α ν α δ ε δει ται Π α σ χ α κ ι ν ὄ ο ν Α γ γ ι ο ν Π α α σ χ α

ξ μ υ ζ ε υ ο ν Π α σ χ α π λ η ρ ε β λ ο μ ι ο ν Π α α σ χ α χ ρ ι ζ ο σ χ υ τ ρ α

ξ τ η σ Π α σ χ α α μ υ μ ο ν Π α σ χ α με ε γ χ Π α σ χ α τ ο ν Π λ

ξ ζ ω ν Π α σ χ α τ ο π υ χ α σ η μιν τσ Π α ρ α δει τ σ α ν ο ι ο ι ο ι

ξ ε α ν Π α σ χ α π α ν τ α ι α γ γ ι α α ζ ο ν η ε ζ ο υ δ

κ₂ κ₁

ω̇ι̇ ε̇ κ̇η̇ λ̇ε̇ λ̇ι̇ α̇ π̇ρ̇ο̇ς̇ ε̇υ̇χ̇αι̇ π̇ε̇ τ̇ω̇ θ̇α̇ν̇ ω̇ι̇
ω̇ι̇ ε̇ κ̇η̇ λ̇ε̇ λ̇ι̇ α̇ π̇ρ̇ο̇ς̇ ε̇υ̇χ̇αι̇ π̇ε̇ τ̇ω̇ θ̇α̇ν̇ ω̇ι̇

τ̇η̇ μ̇ε̇ τ̇αι̇ κ̇η̇ ρ̇ο̇ι̇ α̇ π̇ο̇ π̇ρ̇ο̇ θ̇ω̇ π̇ε̇ π̇υ̇ ρ̇ο̇ι̇
τ̇η̇ μ̇ε̇ τ̇αι̇ κ̇η̇ ρ̇ο̇ι̇ α̇ π̇ο̇ π̇ρ̇ο̇ θ̇ω̇ π̇ε̇ π̇υ̇ ρ̇ο̇ι̇

Δ̇ε̇υ̇τε̇ α̇ π̇ο̇ θ̇ε̇ α̇ς̇ ε̇υ̇ ν̇αι̇ κ̇ι̇ μ̇ε̇ς̇ ε̇υ̇ χ̇ρ̇ε̇ χ̇ι̇ ζ̇η̇ ρ̇ι̇ α̇ι̇
Δ̇ε̇υ̇τε̇ α̇ π̇ο̇ θ̇ε̇ α̇ς̇ ε̇υ̇ ν̇αι̇ κ̇ι̇ μ̇ε̇ς̇ ε̇υ̇ χ̇ρ̇ε̇ χ̇ι̇ ζ̇η̇ ρ̇ι̇ α̇ι̇

ε̇υ̇ τ̇η̇ Σ̇ι̇ ω̇ ν̇ ε̇ι̇ π̇α̇τε̇ Δ̇ε̇ χ̇ρ̇ε̇ κ̇η̇ μ̇ων̇ κ̇κ̇ ρ̇α̇ α̇ι̇
ε̇υ̇ τ̇η̇ Σ̇ι̇ ω̇ ν̇ ε̇ι̇ π̇α̇τε̇ Δ̇ε̇ χ̇ρ̇ε̇ κ̇η̇ μ̇ων̇ κ̇κ̇ ρ̇α̇ α̇ι̇

ε̇υ̇ χ̇ρ̇ε̇ κ̇η̇ α̇ τ̇η̇ς̇ Α̇ν̇α̇ ζ̇α̇ θ̇ε̇ ω̇ι̇ χ̇ρ̇ι̇ ζ̇η̇ τ̇ε̇ρ̇ π̇ε̇
ε̇υ̇ χ̇ρ̇ε̇ κ̇η̇ α̇ τ̇η̇ς̇ Α̇ν̇α̇ ζ̇α̇ θ̇ε̇ ω̇ι̇ χ̇ρ̇ι̇ ζ̇η̇ τ̇ε̇ρ̇ π̇ε̇

κ̇ο̇ ρ̇ε̇υ̇ ε̇ κ̇η̇ α̇ γ̇α̇ α̇ λ̇λ̇α̇ Ι̇ ε̇ ρ̇ε̇ θ̇α̇ λ̇η̇ μ̇ι̇ τ̇ον̇
κ̇ο̇ ρ̇ε̇υ̇ ε̇ κ̇η̇ α̇ γ̇α̇ α̇ λ̇λ̇α̇ Ι̇ ε̇ ρ̇ε̇ θ̇α̇ λ̇η̇ μ̇ι̇ τ̇ον̇

Β̇α̇ θ̇ε̇ κ̇ε̇ α̇ χ̇ρ̇ι̇ ζ̇ον̇ θ̇ε̇ α̇ θ̇α̇ μ̇ε̇ ν̇η̇ ε̇ι̇ τ̇ο̇ μ̇η̇ μ̇α̇ τ̇ο̇ς̇
Β̇α̇ θ̇ε̇ κ̇ε̇ α̇ χ̇ρ̇ι̇ ζ̇ον̇ θ̇ε̇ α̇ θ̇α̇ μ̇ε̇ ν̇η̇ ε̇ι̇ τ̇ο̇ μ̇η̇ μ̇α̇ τ̇ο̇ς̇

ω̇ι̇ ν̇ο̇μ̇ θ̇ε̇ ο̇ν̇ π̇ρ̇ο̇ ε̇ρ̇ κ̇ο̇ μ̇ε̇ ε̇ ν̇ο̇ν̇
ω̇ι̇ ν̇ο̇μ̇ θ̇ε̇ ο̇ν̇ π̇ρ̇ο̇ ε̇ρ̇ κ̇ο̇ μ̇ε̇ ε̇ ν̇ο̇ν̇

κ̇ο̇ μ̇ε̇ ν̇ο̇ν̇
κ̇ο̇ μ̇ε̇ ν̇ο̇ν̇

Στίχ. ^κχ' Οὕτως ἀποχῶνται οἱ ἁμαρτωχοὶ ἀπὸ προσώπου
τῷ Θεοῦ

χ' υἱε διπλοὶ εὐβραχθῆ ἴωσαν Αι

Μυ ρυ βυ ροι γυ νχι πει ο αρθραθα θε ε ωι ε πι

ζα σχι προστο μνη ημα τω ζω ο ο ο ο ο ο τω

ευ ρον Αγγεχονε πι τον χι ε θον ια θη μενον

υ κυ το ος προσβραχ μενοσ κυ ται ια κω ο τωσ ε χεχε κω

τι ζη τελει αιτε τον ζωντα με τα κ των νε κρων

τι θρη νεκει αιτε τον χ βρατονω εν ββο ρα

α παχ θτ σ σαι τη ρυ ξα τα τωσ χυ τω σ μα θη

τασ

τη η ρυ ξα τα

B²⁴

Τὸ Γ^{ον} εἰς τοὺς κ^ον Πανεπιστήμιον Ἐλ. Ἐλευσίνας B^{ον}

Εἰς Ἀλιβιὰ Χαμῖων 20/4/50

τῆ 15. Μαρτίου 1950

Σταυρίδης
20/4/50

Μετ' ἄρ. Τ. Βυζαντινῶν

21

Ως ε κλειπύρα προσεχει μετωσαν ως

τη μετλητη ροι α ποηροσωηρσ ηυ ροι

Δευτε α πο θε ας τυ ναι αι μετευαγγε λιζρι αι

υ τη σιωνων αι πατε Δεχοπαρη μων χα ρα ας

ευαγγελια τη Α να ζα σε ωι Χριζο ιερησ

χορευε υα γα αλλοσ Περσασημ

τον Βασι λε α Χριζον θε α σα με νη ευισ μνη ματοσ κ

ως νυμ θε ορ πο ερ χο μεε νον

χο μεε νον

41

21

ΣΤΙΧΗΡΑ ΤΩ ΠΑΣΧΑ

Ἦχος ᾠδῆς πικρῆς

Στίχος ᾠδῆς Ἀναζητῶ ὁ Θεός, ἢ διασωρηθητίωσαν
οἱ ἔχθροι αὐτοῦ
ὡς ἔστι γε τῶ σκηνά πο πρῶ

Σκηνά πο πρῶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ σὺν τῆσιν αὐτοῦ Πασχα εἰς ἔρον ἡμῶν

σὺν ἡμῶν καὶ νῦν δεῖ δείξει Πασχα εἰς ἔρον ἡμῶν

ὡν Πασχα σκηνά πο πρῶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ σὺν τῆσιν αὐτοῦ Πασχα εἰς ἔρον ἡμῶν

ὡν Πασχα σκηνά πο πρῶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ σὺν τῆσιν αὐτοῦ Πασχα εἰς ἔρον ἡμῶν

Πασχα εἰς ἔρον ἡμῶν Πασχα εἰς ἔρον ἡμῶν Πασχα εἰς ἔρον ἡμῶν

ὡν Πασχα σκηνά πο πρῶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ σὺν τῆσιν αὐτοῦ Πασχα εἰς ἔρον ἡμῶν

ᾠδῆς πικρῆς

10 Μαΐου 1951

0!

3 FEB 1950

01

A²⁴

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα
Ἦχος π' α' Κε

Στιχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ
αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ
μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον αναδέδειται· Πάσχα
καινόν, ἅγιον· Πάσχα μυστικόν· Πάσχα πανσεβάσμι-
ον· Πάσχα Χριστὸς ὁ χυτρωτής· Πάσχα ἄμωμον· Πά-
σχα μέγα· Πάσχα τῶν πιστῶν· Πάσχα, τὸ πύχασ ἡ-
μῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν· Πάσχα, πάντα ἁγί-
αζον πιζούσ.

Στιχ. Οὕτως ἀποχοῦνται οἱ ἁμαρτωχοὶ ἀπὸ προ-
σώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθή-
τωσαν.

Αἱ Μυροδόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθείας, ἐπι-
σταῖσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὖρον ἄγ-
γεχον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσ-
βθευξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε
τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄ-
βηρτον ὡς ἐν βθορᾷ; ἀπεχθῆσαι κηρύξατε,
τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στιχηρά του Πάσχα Ήχος π' α τα ρ'

Στίχος. Αναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ
αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

Αὐτὸς αὐτῶν Πάσχα εἰς ἡμῖν ἡμερὰν ἀναδεδεικται

Πασχαλιαὶ νῦν Ἀγιὸν Πασχαμυζήμιον Πασχαπῶν σε

βασιλεῖον Πασχαχρῆζος οὐχὺ τρωτῆς Πασχαμῶμον

Πασχαμεσγὰ Πασχατωνπὲζων Πασχατοπυχαςη

μῖν τὸ Παράδεισὸν αὐτοῖς οἱ οἱ ἔχον Πασχαπαντααγι

αὐτῶν πὲζων

Στίχ. Οὕτως ἀποχθάνονται οἱ ἁμαρτωχοὶ ἀπὸ προσώπου τῦ Θεοῦ

καὶ οἱ δικαιοὶ ἐβραβήτωσαν Αἰ Μοροφοροί γυναικες

ορθοβαθεεως επεζακαιπροτομνηημα τοζωοδοοοο

το ευρον Αγγελονεπι τονχιθονεαθημενον καυ

το οὐ προσβηξαμενοσδουταιιδιαις ετωςεχεχε τι ζη

ταυτετε τον ζωνταμετακτων νεκρων

τε τον αβδαρτωσεν εβουρα απεχθεα και ηγρουεαται

τοσ αυτοσ εμαθηταις

ὁ μὴ ντρίενδύσθησθε... Ἡ γὰρ αὐ-
ριον μερικμνήσει τὰ ἐαυτῆς...
Ἄρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία
αὐτῆς». Καὶ εἰς τὸ αἰάνιον ὑπόδειγμα
τῆς χριστιανικῆς προσευχῆς, ποῦ μᾶς
ἀφῆκε, «τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον,
δὸς ἡμῖν σήμερον», παρηγγεῖλε νὰ λέγω-
μεν πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα, διὰ νὰ
μᾶς ὑπεθυμίσῃ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἱερὰν
στιγμὴν τῆς προσευχῆς, ὅτι ποτὲ δὲν πρέ-
πει νὰ μᾶς ταράσῃ ἡ πλεονεξία καὶ ἡ
ἀγωνία διὰ τὸ μέλλον.

Καὶ ὅμως οἱ ὀλιγοπίστοι δὲν κάμνουν
τίποτε ἄλλο, παρὰ διαρκῶς ν' ἀδημοῦν
διὰ τὸ μέλλον ἰδίως δὲ εἰς τὰς κρισί-
μους διὰ τὴν κοινωνίαν περιστάσεις
αὐτοὶ οἱ ὀλιγοπίστοι γίνονται μᾶστιξ
διὰ τοὺς ἰδίους τοὺς ἑαυτοὺς των πρώτων,
εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἐπιτρέπουν οὐδὲ στι-
γμῆς ἀνακούφισιν καὶ τοὺς ὁποίους βασα-

νίζουν διαρκῶς μετὸν πανικὸν τῆς ἀντι-
μετωπίσεως τοῦ μέλλοντος. Ἀλλὰ καὶ διὰ
τὴν κοινωνίαν γίνονται οἱ ὀλιγοπίστοι αὐτοὶ
μᾶστιξ, διότι μετὸν ἀνησυχίαν των, μετὸν
πανικὸν των, μετὸν τῶν πρὸς ἐναπο-
θήκευσιν περισσοτέρων τροφίμων διὰ νὰ
ζήσουν μόνον αὐτοὶ, δημιουργοῦν τοὺς
λαθρεμπόρους καὶ τὴν κατὰστασιν αὐτὴν
τὴν ψυχολογικὴν, ποῦ ἐπιτείνει τὴν σπάνιν
τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Τὴν ἀγωνίαν καὶ τὴν ταλαιπωρίαν αὐ-
τῶν τῶν ὀλιγοπίστων, μετὸν ἄπαυστον
βάσανον τοῦ πανικοῦ, τὴν εἶδαμεν εἰς τὴν
πραγματικότητά τὴν ἐποχὴν τοῦ λιμοῦ
μαζὶ μετὰ τὰ ἄλλα κακὰ ἀποτελέσματα
τῆς ψυχολογίας των, χωρὶς καὶ νὰ ἡμ-
πορέσῃ πράγματι κανένα ἀπ' αὐτοὺς
νὰ διαφύγῃ τὸν θάνατον, ὅταν ἤλθεν ἡ
ὥρα του, ἔστω καὶ ἂν δὲν τοῦ ἔλειψε
τίποτε!

ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΗΤΗΣ

Τὸν κόσμον ποῦ ἐδημιούργησεν ὁ Θεός, δὲν
τὸν ἀφῆκεν εἰς τὴν τύχην του. Ὅπως ὁ καλλιτέ-
χης ἀνδιεφέρεται καὶ φροντίζει διὰ τὸ ἔργον του,
ἐστὶ καὶ ὁ Δημιουργὸς τοῦ Σόμπαντος δὲν
ἔμπορεῖ παρὰ νὰ ἀνδιεφέρεται καὶ νὰ φροντί-
ζῃ διὰ τὰ δημιουργήματά Του. Φροντίζει διὰ
τὸ κάθε τι καὶ τίποτε δὲν γίνεται εἰς τὸν κόσμον,
χωρὶς Ἐκεῖνος νὰ τὸ θέλῃ. Ἐβλεπε νόμους εἰς
τὴν φύσιν, ποῦ τηροῦνται μετὰ τὴν ἀκρίβειαν
καὶ ἔδωκεν ἐλευθερίαν εἰς τὰ λογικὰ Του πλά-
σματα, ποῦ τὴν παρακολουθεῖ, ὅπως ὁ παιδα-
γωγὸς παρακολουθεῖ τὸν μαθητὴν του τὴν ἐλευ-
θερίαν καὶ τὴν κανονίζει πρὸς τὸ συμφέρον των.

Ἰννορῆζει, ὅτι ὁ καθεὶς ἀπὸ ἡμᾶς ἔχει ἀνάγκη
καὶ φροντίζει διὰ τὰς πραγματικὰς μᾶς ἀνά-
γκας, ὅπως ὁ πατέρας φροντίζει διὰ τὰς ἀνάγκας
τῆς οἰκογενείας του. Ἐπιτηρεῖ τὰς πράξεις μᾶς
καὶ τὰς διαθέσεις μᾶς καὶ, ὅταν ἡμεῖς δὲν εἰμθα
εἰς θεσιν νὰ φυλαχθῶμεν ἀπὸ τὸ κακόν, Αὐτός,
ὡς πατέρας φιλόστοργος, μᾶς προστατεύει δὲν
μᾶς ἀφίνει νὰ παραστρατήσωμεν, ὅταν βλέπῃ πὸς
δυσὶ ἀπὸ πείσμα ἢ ἀπὸ κακὴν ἠέλθωσιν, ἀλλὰ
ἀπὸ ἀγνοίας καὶ ἀδυναμίας κοινοῦσμεν νὰ πεί-
σωμεν εἰς τὴν ἀμαρτίαν. Κάποτε πάλιν μᾶς
ἀφίνει— ὅταν ὑπερφανεθῶμεν διὰ τὴν ἀξίαν
μᾶς— καὶ κτυποῦμεν εἰς τὰ ἐμπόδια, ποῦ μᾶς
παρουσιάζει ὁ ἀντίπαλος. Διὰ νὰ ταπεινωθῶμεν
καὶ νὰ μάθωμεν νὰ εἰμθα προσεκτικώτεροι

εἰς τὸ μέλλον. Καὶ ἡ πτωχεία καὶ ὁ πλοῦτος
καὶ ἡ ἀσθένεια καὶ ἡ ὑγεία, καὶ ἡ θλίψις καὶ
ἡ χαρὰ εἶναι μέσα παιδαγωγικὰ εἰς τὰ χέ-
ρια τοῦ Θεοῦ, ποῦ μᾶς μεταχειρίζεται κάθε
φορὰν ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης τοῦ βαθυτέρου
ἑαυτοῦ μᾶς, διὰ νὰ μᾶς κάμῃ ἀξίους τοῦ με-
γάλου σκοποῦ, διὰ τὸν ὅποιον μᾶς προορῆζει.

Δὲν εἶναι τύραννος ὁ Θεός, οὔτε ἄγριος
καὶ τρομερὸς ἀλλὰ πατέρας φιλόστοργος
καὶ καλὸς πάντα, ποῦ ποιεῖ διὰ κάθε μᾶς πα-
ραστράτημα καὶ ποῦ ἀνδιεφέρεται διὰ τὴν τε-
λειωποίησιν μᾶς. Ἄν ἐπιτρέπῃ κάποτε νὰ
πονοῦμεν, αὐτὸ τὸ κάμνει, διότι θέλει νὰ μᾶς
δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ χαρῶμεν ἔπειτα πρα-
γματικὰ. Σὺν Πατέρα παντοδύναμος καὶ πανά-
γαθος, μᾶς ἀγαπᾷ καὶ μᾶς φροντίζει. Ἐστὶ μᾶς
παρουσίασε τὸν Θεόν μᾶς ὁ Γίός Του ὁ Μονο-
γενῆς, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, γεμῆτον ἀπὸ ἀγά-
πην καὶ ἀπὸ καλωσύνην, πρῶτον μὲν ν' ἀκούσῃ
τὴν προσευχὴν μᾶς καὶ νὰ μᾶς δώσῃ ὅ,τι μᾶς
χρειάζεται πραγματικὰ, ἔτοιμον νὰ μᾶς προ-
φιλῆσῃ ἀπὸ τὰ κακὰ, εἰς τὰ ὅποια ἡμπορεῖ
νὰ μᾶς ἐδηγήσῃ ἡ ἀνθρωπίνη μᾶς ἀνοησία.

Ὅπως εἰς τὸν πατέρα μᾶς τὸν ἐπίγειον
ἐτρέχαμεν— ὅταν ἤμθα μικροὶ— εἰς κάθε μᾶς
ἀνάγκην καὶ ὅλα τὰ ἐπεριμένονε ἀπὸ αὐτόν,
ἐστὶ, ἀκριβῶς, μᾶς ἐδίδαξεν ὁ Ἰησοῦς Χριστός
νὰ τὸ περιμένωμεν ὅλα ἀπὸ τὸν οὐράνιον μᾶς

Πατέρα, πὸ τίποτε δὲν Τοῦ εἶναι ἀδύνατον καὶ πὸ ἔξει πάντα μὲ κάθε ἀκρίβεια τί καὶ τί μᾶς χρειάζεται πραγματικά. Μὲ ἀγάπην καὶ μὲ ἐμπιστοσύνην θὰ καταβροχθίσωμεν εἰς Αὐτὸν καὶ εἰς κάθε μας θλίβην καὶ εἰς κάθε μας χαρὸν, μὲ ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην θὰ ἀφήσωμεν τὸ γέρι Τοῦ τὸ παντοδύναμον νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ. Μὲ ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην θὰ προσπαθίσωμεν νὰ φανώμεν παιδιά Τοῦ πραγματικά, ἀξία τῆς ἀγάπης Τοῦ καὶ τῆς φροντίδος Τοῦ εἰς τὴν καθημερινήν μας ζωὴν. Τίποτε δὲν πρέπει νὰ κάμωμεν ἀπὸ ἑαυτὴν, πὸ προσβάλλουν καὶ στενοχωροῦν τὸν Πατέρα μας, πὸ εἶναι στοὺς Ὀδipάτους.

ΟΙ ΑΚΡΟΑΤΑΙ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΛΟΓΟΥ

Καρὰ τὴν διάρκειαν τοῦ θ. Κηρύγματος πρέπει ἡ προσοχὴ τοῦ ἀκροατοῦ νὰ εἶναι πάντοτε μετὰ εὐλαβείας καὶ ταπεινώσεως συγκεντρωμένη εἰς τὰ ἀκουόμενα. Ὅταν ὁ ἀκροατὴς ἐκχρὶ διάθεσιν νὰ κρίνῃ, νὰ συγκρίνῃ, νὰ ἐπικρίνῃ τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ λεροκλήρικου, ποτὲ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὠφεληθῇ καὶ ἀπὸ τὸ τελειότερον τῶν κηρυγμάτων, ὅπως δὲν ὠφεληθήσονται ἀπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ τὰ κηρύγματα οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ παριστάοι. Μὲ τὴν πεποιθῆσιν, ὅτι ὁ Θεὸς ζητεῖ νὰ μᾶς ὁμιλήσῃ διὰ τοῦ κηρύγματος, πρέπει νὰ παραμερίζεται πρὸς στιγμὴν τὸ πρόσωπον τοῦ ὁμιλοῦντος καὶ ὁ ἀκροατὴς ν' ἀκούῃ μὲ οἷαν διάθεσιν ἀκούει καὶ τὰς εὐχὰς καὶ τοὺς ψαλμοὺς τῆς θείας λειτουργίας, διὰ νὰ ὠφεληθῇ πραγματικῶς.

Μετὰ τὴν ἀκρόασιν δὲ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀργὸς ὁ ἀκροατὴς, ἀλλὰ νὰ κάμῃ ὅ,τι κάνει ὁ ἐπιμελὴς μαθητὴς ἀπ' οὗ ἀκούσει τὴν παράδοσιν τοῦ διδασκάλου. Νὰ ζητήσῃ, δηλαδὴ, μίαν ἴσχυον ὥραν εἰς ἓνα ἡρῆμον τόπον— εἰς τὴν ὥραν ἴσως τῆς βραδυῆς τοῦ προσευχῆς— καὶ ν' ἀφήσῃ τὸν νοῦν του ν' ἀναπολήσῃ ὅσα ἤκουσε, νὰ συγκρίνῃ καὶ πάλιν πρὸς τὰ διδάγματα τοῦ ἀμβωνος τὴν ἰδίαν του ζωὴν καὶ νὰ ἐκχυθῇ εἰς θερμὴν πρὸς τὸν Κύριον τῶν Δυνάμεων προσευχῆν, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν δύναμιν νὰ ἐμμεῖνῃ εἰς τὸ ἀγαθόν—ἐάν τὸ ἐκχρ— ἢ νὰ διορθώσῃ τὴν διαγωγὴν του— ἐάν χρῆσῃ διορθώσεως—εὐκρινῶς εὐχαριστῶν τὸν Θεὸν διὰ τὴν εὐκαιρίαν, οὗ τοῦ ἐδόθη ν' ἀκούσῃ τὸν λόγον Τοῦ, καὶ εὐκρινῶς δεόμενος νὰ τύχῃ τῶν εὐκαιριῶν τῆς μετανοίας, τὴν ὁποῖαν θὰ συμπληρώσῃ εἰς πρόχρον εὐκαιρίαν μὲ τὴν ταπεινὴν καὶ εὐκρινῆ ἐξομολόγησιν ἐνώπιον τοῦ Πνευματικοῦ τοῦ Πατρὸς.

Ἄλλὰ δὲν θὰ εἶναι αὐτὰ ἀρκετὰ διὰ τὸν καλὸν ἀκροατὴν τοῦ θείου λόγου. Εἶναι ἀνάγκη

νὰ ἐπωφεληθῇ κάθε εὐκαιρίας, πὸ θὰ τοῦ παρουσιασθῇ διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ διδάγμα τοῦ κηρύγματος, πὸ ἤκουσε. Τότε ἐφαρμόζεται καὶ εἰς αὐτὸν τὸ :

«Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν».

ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΜΑΣ

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(18—24 Ὀκτωβρίου 1954)

18. Δευτέρα: † Λουκᾶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
19. Τρίτη: Ἰαῦλ τοῦ Προφήτου.
20. Τετάρτη: Ἄρτεμιος μέγιστος. Γερασίου ὁσ.
21. Πέμπτη: Ἰλαρίωνος καὶ Χριστοδοῦλου τοῦ ἐν Πάτρῳ, ὁσίων.
22. Παρασκευή: Ἀβερκίου ἐπισκ. Ἱεραπόλεως.
23. Σάββατον: Ἰακώβου τοῦ Ἀβελροῦθου.
24. Κυριακὴ: ΣΤ' Λουκᾶ. Ἀρέθα μέγιστος. Σεβαστιανῆς μ. Πρόκλου ΚΠόλεως.— Ἥχος β'. Ἐσθινὸν Η'.

Η ΙΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ

Ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα ἀρχίζει διὰ τὰς καθημερινὰς ἡ ἀνάγνωσις τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς τοῦ Ἀπ. Παύλου. Εὐαγγέλιον συνεχίζεται δι' ἑλίας τὰς ἡμέρας ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐβδομάς δεκάτη ἐνάτη.

(18—24 Ὀκτωβρίου 1954)

Δευτέρα (18):	Φιλίπ. 1,1—7 Λουκ. 9,18—22
Τρίτη (19):	Φιλίπ. 1,8—14 Λουκ. 9,23—27
Τετάρτη (20):	Φιλίπ. 1,12—20 Λουκ. 9,44—50
Πέμπτη (21):	Φιλίπ. 1,30—27 Λουκ. 9,49—56
Παρασκ. (22):	Φιλίπ. 1,27—2,4 Λουκ. 10,1—15
Σάββατ. (23):	Α' Κορ. 15,58—16,3 Λουκ. 7,1—10
Κυριακὴ (24):	Β' Κορ. 11,31—12,9. Λουκ. 8,27—39

Ἐπιμείσεις: Ἄδριαν Δευτέραν (18). ἐπὶ τῆς μνήμῃ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, θ' ἀναγνώσῃ: Ἀπόστολος, Κολασσ. 4,5-11,1-4,8 καὶ Εὐαγγέλιον, Λουκ. 10, 16-21. Τῷ δὲ Σεβαστῶν (23), ἐπὶ τῆς μνήμῃ τοῦ Ἀβελροῦθου Ἰακώβου: Γαλάτ. 1,11-19 καὶ Ματθ. 13, 54-58.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθήναι. Ἰασιού 1, Τηλέφ. 72-112.